

ΆΓΙΟΣ ΚΥΠΡΙΑΝΟΣ

ΆΓΙΟΣ ΚΥΠΡΙΑΝΟΣ

ΔΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΙΣ ΙΕΡΑΣ ΑΝΔΡΩΑΣ ΜΟΝΗΣ
ΑΓΙΩΝ ΜΑΡΤΥΡΩΝ ΚΥΠΡΙΑΝΟΥ ΚΑΙ ΙΟΥΣΤΙΝΗΣ ΦΥΛΗΣ ΑΤΤΙΚΗΣ

ISSN 1108-4030

Περιεχόμενα

- Έγκύκλιος Χριστουγέννων: «Ἡ Τροφή καὶ ἡ Τρυφή τῆς Ἐκκλησίας -
Τὸ Ἔργο τοῦ Θεοῦ καὶ ἡ Διακονία τῆς Θεοτόκου» 393
- Χριστουγεννιάτικη Ἐκδήλωσις 394
- Χριστουγεννιάτικη Ἐορτὴ τοῦ Κατηχητικοῦ 395
- Ἐπίσκεψις Ἀγάπης στὶς Φυλακὲς Ἁγίου Στεφάνου Πατρῶν 396
- Οἱ Ἅγιοι Τρεῖς Νέοι Ἱεράρχαι ὡς Νέοι Προφῆται τῆς Χάριτος 397
- Νέες Μοναχικὲς Καθιερώσεις 400
- Ἐορταὶ καὶ Πανηγύρεις 401
- Ὁ Ὅσιος Νήφων (1736-1809) - Ὁ ἡγιασμένος τῶν Κολλυβάδων 402
- Ποιμαντικὴ καὶ Ἱεραποστολικὴ Ἐπίσκεψις στὴν Ὠκεανία καὶ ΝΑ Ἀσία 405
- Ἡ θαυμαστὴ ἐμπιστοσύνη στὴν Θ. Πρόνοια τοῦ Ἁγίου Νεκταρίου 408
- Μουσικὴ Ἐκδοσις: «Παραλειπόμενα Τριωδίου»
- DVD: «Ὀδοιπορικὸ Ἐλπίδος καὶ Ἱεραποστολῆς»

Φωτογραφία ἐξωφύλλου:

Ἡ Σύναξις τῶν Ἀρχαγγέλων. Φορητὴ Ἱερὰ Εἰκόνα.
Ἐκ τοῦ Ἀγιογραφείου τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἁγίων Ἀγγέλων Ἀφιδνῶν Ἀττικῆς.

Φωτογραφία ὀπισθοφύλλου:

Ἐκ τοῦ αὐλείου χώρου τοῦ ἐσωτερικοῦ τῆς Μονῆς
τῶν Ἁγίων Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης Φυλῆς Ἀττικῆς.

ΑΓΙΟΣ ΚΥΠΡΙΑΝΟΣ ΟΡΘΟΔΟΞΟΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

Ἐκδίδεται τῇ εὐλογίᾳ καὶ φροντίδι τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Ὠρωποῦ καὶ Φυλῆς,
Πατρὸς δὲ καὶ Καθηγουμένου τῆς Ἱερᾶς Μονῆς, κ. ΚΥΠΡΙΑΝΟΥ

- Ἰδιοκτῆτης: Ἱερὰ Μονὴ Ἁγίων Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης Φυλῆς Ἀττικῆς. • Ἐκδότης - Διευθυντής: Ἐπίσκοπος Γαρδικίου Κλήμης. • Συντάσσεται ὑπὸ Ἐπιτροπῆς. • Τηλέφωνο Ἱ. Μονῆς: 210 2411380. • Telefax: 210 2411080.
- E-mail: Kyprianos@synodinresistance.org • Ἱστοσελίδα στὸ Διαδίκτυο: www.synodinresistance.org
- Ὑπεύθυνος Τυπογραφείου: Κ. Κουκουδάκης, Ζωοδόχου Πηγῆς 91, τηλ.: 210 6461660. • Ἐπιστολαὶ καὶ προαιρετικαὶ εἰσφοραὶ νὰ ἀποστέλλωνται εἰς Ἱ. Μονὴν Ἁγίου Κυπριανοῦ, Τ. Θ. 46006 - 13310 ΑΝΩ ΛΙΟΣΙΑ.

Ἡ Τροφή καὶ ἡ Τρυφή τῆς Ἐκκλησίας

Τὸ Ἔργο τοῦ Θεοῦ καὶ ἡ Διακονία τῆς Θεοτόκου

Ἀγαπητοὶ ἐν Χριστῷ ἀδελφοί μου

Τὸ Ἔργο!, τὸ ὁποῖο ἔδωσε ὁ Θεὸς Πατέρας στὸν Υἱὸ Του, ἀρχίζει σήμερα, μὲ τὴν συνεργία τοῦ Ἁγίου Πνεύματος καὶ τὴν Διακονία τῆς Θεοτόκου.

Σήμερα, ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ γίνεται ἄνθρωπος, προκειμένου νὰ μᾶς λυτρώσῃ ἀπὸ τὴν «ἐξουσίαν τοῦ σκότους» καὶ νὰ μᾶς «μεταστήσῃ εἰς τὴν Βασιλείαν» Αὐτοῦ²· νὰ μᾶς μεταδιδάσῃ «ἐκ τοῦ θανάτου εἰς τὴν Ζωὴν»³· νὰ μᾶς χαρίσῃ τὴν «Ἀπολύτρωσιν διὰ τοῦ Αἵματος Αὐτοῦ»⁴.

Ὡς Μέγας Προφήτης, ὡς Μέγας Ἀρχιερεὺς καὶ ὡς Μέγας Βασιλεὺς, ὁ Χριστὸς μας «ἐτελείωσε» τὸ ἓνα καὶ ἓνα καὶ ἀδιαίρητο «Ἔργον, ὃ δέδωκεν Αὐτῷ, ἵνα ποιήσῃ»¹ ὁ Θεὸς Πατέρας· ὡς **Προφήτης** μᾶς ἐφώτισε μὲ τὰ «ρήματα», τὰ ὁποῖα Τοῦ «ἔδωκεν» ὁ Πατέρας γιὰ νὰ μᾶς «δώσῃ»⁵· ὡς **Ἀρχιερεὺς**, προσέφερε τὴν Μεγάλῃ Θυσίᾳ ἐπὶ τοῦ Σταυροῦ, ἀντὶ ἡμῶν καὶ ὑπὲρ ἡμῶν, ὡς Αἰώνιος δὲ Ἀρχιερεὺς ἐξακολουθεῖ νὰ μεσιτεύῃ πρὸς τὸν Πατέρα «ὑπὲρ ἡμῶν»⁶· καὶ τέλος, ὡς **Βασιλεὺς**, καθυπέταξε τὴν ἁμαρτία, τὸν διάβολο καὶ τὸν θάνατο στὴν χαριτωμένη καὶ ἁγιασμένη θέλησιν τοῦ Ἁνθρώπου⁷.

* * *

Ἀδελφοί μου **Φιλόχριστοι**·

Σήμερα, ἐορτάζομε τὴν «Αὐγὴν τῆς Μυστικῆς Ἡμέρας»⁸, δηλαδὴ τῆς αἰώνιας Βασιλείας τοῦ Θεοῦ, διὰ μέσου τῆς Ὑπερευλογημένης Θεοτόκου.

Ὁ Κύριός μας ἀρχίζει τὸ Ἔργο Του

γιὰ τὴν ἀνακαίνισιν τοῦ κόσμου, εὐρισκόμενος στὶς ἀγκάλες τῆς Μητρός Του... Ἡ Εἰκόνα αὐτὴ δὲν ὑπογραμμίζει μόνο τί μᾶς ἔδωσε ὁ Θεός, δηλαδὴ τὸν Μονογενῆ Υἱὸ Του, ἀλλὰ καὶ τί ἔμεις, ὡς ἄνθρωποι εὐγνώμονες, προσφέραμε στὸν Κύριό μας γιὰ νὰ ἐπιτελέσῃ τὸ Ἔργο Του.

Πολὺ χαρακτηριστικὰ ἔχει γραφῆ, ὅτι στὸ «οὕτω γὰρ ἠγάπησεν ὁ Θεὸς τὸν κόσμον, ὥστε τὸν Υἱὸν Αὐτοῦ τὸν Μονογενῆ ἔδωκεν...»⁹, ἡ Ἐκκλησία δίδει μίαν ἀντίστοιχῃ ἀπάντησιν:

«Ὁ κόσμος τόσο πολὺ ἀγάπησεν τὸν Θεό, ὥστε Τοῦ ἔδωσε Αὐτὴν πού ἡ ὁμορφία καὶ ἡ καθαρότητά Της ἀποκαλύπτει τὸ βαθύτερο νόημα καὶ περιεχόμενο τοῦ κόσμου»¹⁰.

Ἡ Εἰκόνα αὐτὴ, τῆς Μητέρας καὶ τοῦ Παιδίου, μᾶς δίνει μιὰν αὐθεντικὴν Εἰκόνα τοῦ Ἀληθινοῦ Κόσμου, τῆς Ἀληθινῆς Ζωῆς, τοῦ Ἀληθινοῦ Ἀνθρώπου· μᾶς εὐαγγελίζεται τὸ μοναδικὸ ἱστορικὸ Γεγονός· ἡ Αἰώνια Ἀγάπη τοῦ Θεοῦ γιὰ τὸν Κόσμο καὶ ἡ Αἰώνια Ἀγάπη τοῦ Κόσμου γιὰ τὸν Θεὸ ἐνάγονται καὶ ἀποκορυφώνονται σὲ ἓναν ὑπερφυσικὸ Ἐναγκαλισμό.

Ἔτσι, στὸ Πρόσωπο τῆς Παρθένου μᾶς ἀποκαλύπτεται τὸ θεϊκὸ βάθος, ἡ ὁμορφία, ἡ σοφία καὶ τὸ φῶς τοῦ κόσμου, ὅταν αὐτὰ ἐπανενώνονται ἀγαπητικὰ μὲ τὸν Κτίστη τους¹¹.

* * *

Ἀγαπητοὶ ἐν Χριστῷ ἀδελφοί μου

Οἱ Ἅγιοι μᾶς λέγουν, ὅτι ὁ Θεὸς

✠ «καθὼς ἐφύτευσεν εἰς τὸν ἐπίγειον Παράδεισον τὸ Δένδρον τῆς Ζωῆς, ἔτσι ἐφύτευσε καὶ εἰς τὸν Παράδεισον τῆς Ἐκκλησίας ἄλλο ἓνα Δένδρον Ζωῆς, ἀσυγκρίτως τιμιώτερον, τὸ Ὅποιον εἶναι τὸ Μυστήριον τῆς Θείας Εὐχαριστίας»¹².

Ἡ Θεόνυμφος Δέσποινα ἔφερε ἐντὸς Αὐτῆς τὸν «Ἄρτον τῆς Ζωῆς»¹³, τὸ Καινὸν Δένδρον τῆς Ζωῆς, τὸν Κύριό μας Ἰησοῦ Χριστό, τὴν Τροφή καὶ Τρυφή τῶν εὐσεβῶν.

Γιὰ τὸν λόγο αὐτό, ἡ Ἐκκλησία μας χαίρει καὶ καθημερινῶς τὴν Θεοτόκο καὶ Μητέρα τοῦ Φωτός: «Χαῖρε Τρυφῆς Ἁγίας Διάκονε!»¹⁴... Χαῖρε, Διάκονε τῆς Ἁγίας Τρυφῆς, τοῦ Ἱεροῦ Εὐχαριστιακοῦ Συμποσίου, τῆς θεοποιοῦ Κοινωνίας μας μὲ τὸν Θεὸ Πατέρα, διὰ τοῦ Υἱοῦ, ἐν Ἁγίῳ Πνεύματι.

Τὸ Ἔργο τοῦ Σωτῆρος μας συνεχίζεται διὰ μέσου τῆς Ἐκκλησίας, ἡ Ὅποια ποιμαίνει Προφητεύουσα, Ἱερατεύουσα καὶ Βασιλεύουσα... Καὶ ἡ Ἄχραντος Δέσποινα συνεχίζει νὰ διακονῆ στὸ Ἔργο αὐτό, φέρουσα στὴν μητρικὴ Τῆς Ἀγκά-

λη τὴν Ἐκκλησία, τὸν Κόσμο, τὴν Κτίσι, στὴν προοπτικὴ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως ἐν τῇ ἀκτίστῳ Ἀγάπῃ τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, Ἀμήν!

† Ἁγία Γέννησις τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ 2009

Ταπεινὸς εὐχέτης πρὸς τὸν
ἐνανθρωπήσαντα Κύριό μας

Ὁ Ἐπίσκοπος

† Ὁ Ὁρεῶν Κυπριανὸς

Ἀναπληρωτῆς Πρόεδρος

τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῶν Ἐνισταμένων

1) Ἰωάν. ιζ´ 4. / **2)** Κολασ. α´ 13. / **3)** Α´ Ἰωάν. γ´ 14. / **4)** Ἐφεσ. α´ 7. / **5)** Πρβλ. Ἰωάν. ιζ´ 8. / **6)** Ρωμ. η´ 34. Ἐβρ. ζ´ 25, θ´ 24: «Ὅς καὶ ἔστιν ἐν δεξιᾷ τοῦ Θεοῦ, Ὅς καὶ ἐντυγχάνει ὑπὲρ ἡμῶν». / **7)** Πρβλ. Μάρκ. ιστ´ 17-18. / **8)** Χαιρετισμοὶ τῆς Θεοτόκου, Οἶκος Ι. / **9)** Ἰωάν. γ´ 16. / **10)** π. Ἀλεξάνδρου Σμέμαν, Ἡ Παναγία, σελ. 45, «Ἀκρίτας», 2003. / **11)** Πρβλ. π. Ἀλεξάνδρου Σμέμαν, αὐτόθι. / **12)** Ὁσίου Νικοδήμου Ἀγιορείτου, Γυμνάσματα Πνευματικά, σελ. 4576, Θεσσαλονίκη 1971. / **13)** Ἰωάν. στ´ 35. / **14)** Χαιρετισμοὶ τῆς Θεοτόκου, Οἶκος Λ.

Χριστουγεννιάτικη Ἐκδήλωση

Τὸ ἀπόγευμα τῆς Κυριακῆς τῶν Ἁγίων Προπατόρων, 14/27.12.2009, πραγματοποιήθηκε ἑορτια Ἐκδήλωση ἐπὶ τῇ ἐπικειμένῃ ἑορτῇ τῶν Χριστουγέννων, στὸ Πνευματικὸ μας Κέντρο τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου στὸν Κολωνὸ (Πατρῶν 12) Ἀθηνῶν.

χαρακτηριστικὸ Χριστουγεννιάτικο διήγημα τοῦ Φώτη Κόντογλου, τὰ ὅποια ἀπέδωσε ὁ ἀδ. Φώτιος Ἀθανασόπουλος.

Χριστουγεννιάτικη Έορτή του Κατηχητικού

ΤΗΝ Κυριακή πρὸ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως, 21.12.2009/3.1.2010, μετὰ τὴν Θ. Λειτουργία, τελέσθη με ἐπιτυχία ἡ Έορτὴ τοῦ Κατηχητικοῦ «Τὰ Ἡλιοτρόπια» στὸ Πνευματικὸ μας Κέντρο τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου στὸν Κολωνὸ Ἀθηνῶν.

Τὰ παιδιά, ὑπὸ τὴν καθοδήγησι καὶ διδασκαλία τῆς Κατηγήτριάς τους δ. Μαρίας Κουκοβίνου, πτ. Νομικῆς, παρουσίασαν πλούσιο ἐόρτιο πρόγραμμα ἐνώπιον μεγάλου ἀκροατηρίου εὐσεβῶν ἐνοριτῶν. Ἀπέδωσαν ὕμνους Χριστουγέννων, κάλαντα ἀπὸ διάφορες περιοχὲς τῆς πατρίδος μας, καθὼς καὶ λεπτομερῆ παρουσιάσι τοῦ πατροπαράδοτου ἐθίμου τοῦ Χριστόψωμου.

Τὰ Κατηχητόπουλα, στὴν προσπάθειά τους νὰ νιώσουν καὶ νὰ μεταφέρουν τὸ χαρμόσυνο μήνυμα τῆς ἐλεύσεως τοῦ Σωτῆρος μας στὴν γῆ γιὰ ὅλους τοὺς ἀνθρώπους, παρουσίασαν ἐπὶ σκηνῆς πῶς βρῆκε τὴν ἀγάπη κάποια Χριστούγεννα μία κοπέλλα ποὺ εἶχε ἀποφυλακισθῆ πρόσφατα, καὶ συνεχίτησαν βαθύτατα. Ἡ θεατρικὴ παράστασις πλαισιώθηκε ἀπὸ γνωστὲς χριστουγεννιάτικες μελωδίες, ποιήματα καὶ σύντομα σχετικὰ κείμενα. Σὲ ἓνα ἀπὸ αὐτά, ὁ Κύριός μας φέρεται νὰ τονίζη χαρακτηριστικά: «ἤρθα γιὰ σένα! Τὸ κατάλαβες; Νᾶ ἔμαι ὀλόκληρος μπροστά σου!... Τί ἄλλο νὰ κάνω; Ὑπάρχει παραπάνω;».

Τὴν ἐόρτια Ἐκδήλωσι ἐτίμησαν με τὴν παρουσία τους ὁ Θεοφίλ. Ἐπίσκοπος Μεθώνης κ. Ἀμβρόσιος, ὁ ὁποῖος διένειμε εὐλογίες στὰ παιδιά ποὺ συμμετεῖχαν, ὡς καὶ οἱ Ἱερεῖς τῆς Ἑνορίας.

Ἐπίσκεψις Ἀγάπης στὶς Φυλακὲς Ἀγίου Στεφάνου Πατρῶν

ΕΝ ΟΨΕΙ τῶν Ἑορτῶν, πραγματοποιήθηκε ἀκόμη μία ἐπίσκεψις ἀγάπης ἀπὸ μέλη καὶ φίλους τοῦ Φιλανθρωπικοῦ Συλλόγου Ὁρθοδόξων Γυναικῶν «Ἅγιος Φιλάρετος ὁ Ἐλεήμων» σὲ Κρατούμενους Ἀδελφούς μας, στὶς Φυλακὲς Ὑψίστης Ἀσφαλείας Ἀγίου Στεφάνου Πατρῶν, τὸ Σάββατο 29.11/12.12.2009.

Καὶ τῆς ἐπισκέψεως αὐτῆς ἡγεῖτο, ὡς συνήθως, ὁ Θεοφιλ. Ἐπίσκοπος Ὁρεῶν κ. Κυπριανός, Ἀναπληρωτῆς Πρόεδρος. Στους δὲ 40 συνολικὰ ἐπισκέπτας, συμπεριλαμβάνονταν Μοναχοὶ καὶ Μοναχές ἀπὸ Ἱερὲς Μονές μας τῆς Ἀττικῆς.

Στὶς Φυλακὲς εἶχαν τὴν δυνατότητα νὰ συναντηθοῦν μὲ 400 ἀπόρους Κρατούμενους, σὲ σύνολο 750 φυλακισμένων. Στὴν συγκινητικὴ τους συνάντησι μὲ αὐτούς, προσέφεραν στὸν κάθε ἓνα ξεχωριστὰ ἀσπασμὸ καὶ ἐναγκαλισμὸ ἀγάπης, λόγους ἐνίσχυσεως καὶ παρηγορίας, πλούσιες

εὐχὲς καὶ ἓνα χρήσιμο δέμα μὲ εἶδη πρώτης ἀνάγκης, ποὺ ἐτοίμασαν μὲ κόπο καὶ φροντίδα μέλη τοῦ Συλλόγου τοῦ «Ἀγίου Φιλάρετου».

- Τὴν ἐπομένη, Κυριακὴ 30.11.2009 ἐκ.ἡμ., τοῦ Ἀγίου Ἀποστόλου Ἀνδρέου τοῦ Πρωτοκλήτου, Ἰδρυτοῦ τῆς Ἐκκλησίας τῶν Πατρῶν, ὅπου καὶ μαρτύρησε, ἐτελέσθη Θ. Λειτουργία στὴν Ἐνορία μας τῆς Ἀναλήψεως τοῦ Σωτῆρος στὴν Ἀνθούπολι Πατρῶν, κατὰ τὴν ὁποίαν ὁ Θεοφιλ. Ὁρεῶν ἐλειτούργησε μὲ τὸν Ἐφημέριο Αἰδεσιμ. π. Ἄγγελο Μουρλά, τὸν Ἀρχιμ. π. Γρηγόριο ἀπὸ τὸν Πύργο Ἡλείας καὶ τὸν Ἱεροδ. Ἰωσήφ. Ἐπρόκειτο γιὰ μία χαρμόσυνη καὶ πολυ-ωφελεῖ πνευματικὴ ἐπικοινωνία μὲ τοὺς πιστοὺς μας τῶν Πατρῶν, πρὸς ἐνίσχυσιν καὶ οἰκοδομὴν των.

Ἀκολούθησε προκύνημα τόσο στὸν νέο παμμεγέθη Ναὸ τοῦ Ἀποστόλου Ἀνδρέου, ὅπου φυλάσσονται ἡ Τιμία Κάρα, μέρος τῶν ἱ. Λειψάνων καὶ τοῦ Σταυροῦ Μαρτυρίου τοῦ Πρωτοκλήτου, ὅσο καὶ στὸν παρακείμενο παλαιὸ Ναὸ, ὅπου καὶ ὁ Τάφος Του, ὡς καὶ στὸ Ἀγίασμα τοῦ Ἀποστόλου.

Τέλος, παρετέθη πλούσια τράπεζα σὲ κατὰστημα πνευματικῶν μας τέκνων στὸ Ρίο, σὲ ἀτμόσφαιρα χαρᾶς καὶ εὐχαριστίας γιὰ τὶς εὐλογίες τοῦ διημέρου.

Οἱ Ἅγιοι Τρεῖς Νέοι Ἱεράρχαι ὡς νέοι Προφῆται τῆς Χάριτος*

«Ἐχουσι Μαῦσέα καὶ τοὺς Προφῆτας·
ἀκουσάτωσαν αὐτῶν!...»

(Λουκ. 1στ' 29)

† Ἐπισκόπου Γαρδικίου Κλήμεντος

Χάριτι Θεοῦ, ἐορτάζουμε σήμερα, πρώτη Κυριακὴ τοῦ Νοεμβρίου κατὰ τὸ ἐκκλησιαστικὸ ἡμερολόγιο, τοὺς Προστάτας Ἁγίους τῆς Ἱερᾶς ἡμῶν Συνόδου τῶν Ἐνισταμένων στὸν ἀγῶνα Της κατὰ τῆς ἐκ Δυσμῶν προκλήσεως τῆς αἰρέσεως τοῦ Οἰκουμενισμοῦ.

Οἱ Ἅγιοι Τρεῖς Νέοι Ἱεράρχαι, Φώτιος ὁ Μέγας, Γρηγόριος ὁ Παλαμᾶς καὶ Μᾶρκος ὁ Εὐγενικός, ἀναδεικνύονται σὲ **νέους Προφῆτας τῆς Χάριτος** στὴν Ἐκκλησία, προκειμένου νὰ διαφυλάξουν τὸν νέο Ἰσραὴλ ἀπὸ τὴν ἀπιστία, τὴν ματαιότητα καὶ τὴν κάθε εἴδους νόθευσι τῆς Ἀληθείας καὶ νὰ τοῦ συστήσουν πίστι, ἐμμονὴ στὰ παραδεδομένα, ὑπομονὴ καὶ ἀγαθοεργία, πρὸς σωτηρίαν αἰώνιον ἐν τοῖς κόλποις τοῦ Ἀβραάμ. (...)

* * *

Ὁ Κύριός μας ἐξέλεξε τοὺς Μαθητὰς Του ὡς συνεκιστὰς τοῦ ἔργου Του στὴν Ἐκκλησία. Ἀπὸ τοὺς Δώδεκα, Τρεῖς ἦσαν οἱ Πρόκριτοι: Πέτρος, Ἰωάννης καὶ Ἰάκωβος. Ὅμως, οὐδεὶς ἐξ αὐτῶν ἦταν Ὑπερ-ἀπόστολος. Οὐδεὶς ἔλαβε μία ἰδιαίτερη θέσι ὑπεράνω τῶν λοιπῶν Ἀποστόλων, μὲ διοικητικὰ-ἐξουσιαστικὰ προνόμια. Ὅταν ἡ μητέρα δύο ἐκ τῶν Προκρίτων Μαθητῶν, Ἰωάννου καὶ Ἰακώβου τῶν υἱῶν Ζεβεδαίου, ἐζήτησε ἀπὸ τὸν Κύριο πρωτοκαθεδρίες γιὰ τοὺς υἱούς της, γνωρίζουμε τί τῆς ἀποκρίθηκε ὁ Θεάνθρωπος: «οἶδατε ὅτι οἱ ἄρχοντες τῶν ἐθνῶν κατακυριεύουσιν αὐτῶν καὶ

οἱ μεγάλοι κατεξουσιάζουσιν αὐτῶν· οὐκ οὕτως ἔσται ἐν ὑμῖν, ἀλλ' ὅς ἐάν θέλῃ ἐν ὑμῖν εἶναι πρῶτος, ἔσται ὑμῶν δούλος· ὡσπερ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου οὐκ ἤλθε διακονηθῆναι, ἀλλὰ διακονῆσαι καὶ δοῦναι τὴν ψυχὴν αὐτοῦ λύτρον ἀντὶ πολλῶν» (Ματθ. κ' 25-28).

* * *

Σὲ αὐτὴ τὴν Βιβλικὴν βάσι βάδισαν οἱ διάδοχοι τῶν Ἀποστόλων ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ, ὀδηγοῦντες τοὺς πιστεύοντας στὴν ἐν Χριστῷ σωτηρία καὶ προφυλάσσοντας αὐτοὺς ἀπὸ τὴν αἰώνιο ἀπώλεια.

Σὲ αὐτὴ τὴν γραμμὴ ἐκινήθησαν οἱ Ἅγιοι Τρεῖς Ἱεράρχαι *Βασίλειος ὁ Μέγας, Γρηγόριος ὁ Θεολόγος* καὶ *Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος*, οἱ ὁποῖοι ἐπύρσευσαν τὴν οἰκουμένη μὲ τὶς ἀκτῖνες τῶν θείων δογμάτων τους καὶ κατήρδυσαν τὴν κτίσι μὲ τὰ νάματα τῆς θεογνωσίας. Αὐτοὶ οἱ μεγάλοι Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας ὀδηγοῦσαν στὴν πίστι θεωρητικὰ καὶ πρακτικὰ, διὰ τοῦ θεοφιλοῦς παραδείγματός τους ἀγάπης καὶ εὐσπλαχνίας, προστάτευαν δὲ τὸ Ποίμνιο ἀπὸ κάθε ἑτεροδιδασκαλία καὶ δηλητηριώδη αἴρεσι ἀπωλείας, ὑπερασπιζόμενοι τὴν Ἀλήθεια καὶ τὴν Δικαιοσύνη μὲ ὅλη τους τὴν δύναμι.

Ἡ θεοδίδακτη καὶ πνευματοφώτιστη παρακαταθήκη τους διακονήθηκε ἐπάξια καὶ ἰσάξια ἀπὸ τοὺς τρεῖς νέους Ἱεράρχες τῆς Ἁγίας Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας μας *Φώτιο τὸν Μέγα, Πατριάρχη Κωνσταν-*

πινουπόλεως, Γρηγόριο τὸν Παλαμᾶ, Ἀρχιεπίσκοπο Θεσσαλονίκης καὶ Μᾶρκο τὸν Εὐγενικό, Μητροπολίτη Ἐφέσου. Ἡ Θεία Πρόνοια τοὺς ἀνέδειξε **Στύλους τῆς Ἀληθείας** σὲ ἐποχὲς μεγάλου κινδύνου καὶ μεγάλης δοκιμασίας. Ὁ Δυτικὸς Χριστιανισμὸς καὶ ἡ ἔδρα του, τὸ Πατριαρχεῖο τῆς Ρώμης, πρῶτο στὴν τιμὴ στοῦ διοικητικὸ ὄργανο τῆς Ἐκκλησίας, ἀποστασιοποιήθηκαν τόσο πολὺ ἀπὸ τὴν Θεοπαράδοτη Διδαχὴ, ἔνεκα ἱστορικῶν καὶ θεολογικῶν λόγων, ὥστε γιὰ τὴν ἀναχαίτισι τῆς ἀπειλῆς νὰ χρειάζωνται δυνατώτατοι προασπισταί.

Ἔτσι, ὁ **Μέγας Φώτιος** ἀντιμετώπισε στοῦ δευτέρου ἡμισυ τοῦ Θ΄ αἰ. τὴν δυτικὴ διαστρέβλωσι τοῦ δῆθεν Πρωτείου ἐξουσίας καὶ διακονίας τοῦ Ἐπισκόπου Ρώμης ἐφ' ὅλης τῆς Ἐκκλησίας καὶ τῆς προσθήκης στοῦ Σύμβολο τῆς Πίστεως τοῦ Φιλιόκβε, τῆς δῆθεν καὶ ἐκ τοῦ Υἱοῦ ἐκπορεύσεως τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Οἱ Ἐκκλησιολογικὲς καὶ Δογματικὲς αὐτὲς παρεκκλίσεις ἀντιμετωπίσθηκαν ὑπὸ τοῦ Μ. Φωτίου μὲ Προφητικὴ διορατικὴ ἐπιπέδου καὶ ἐμβρίθεια ἅπας διὰ παντός.

Ὁ Θεόπτης **Ἅγιος Γρηγόριος ὁ Παλαμᾶς** ἀντιμετώπισε στὰ μέσα τοῦ ΙΔ΄ αἰ. τὴν δυτικὴ διαστρέβλωσι σχετικὰ μὲ τὴν μέθοδο καὶ ὁδὸ γνώσεως τοῦ Θεοῦ. Ἐναντι τοῦ φιλοσοφικοῦ σχολαστικισμοῦ, προέβαλε τὴν μοναδικὴ ἀποκεκαλυμμένη μέθοδο καὶ ὁδὸ θεογνωσίας: τὴν κάθαρσι διὰ προσευχῆς, πνευματικοῦ ἀγῶνος, ταπεινώσεως, ἀγάπης καὶ μυστηριακῆς **ἀνακράσεως** Θεοῦ καὶ ἀνθρώπου. Ἡ κοινωνία καὶ ἔνωσις μὲ τὸν Θεὸ δὲν γίνεται φιλοσοφικὰ καὶ στοχαστικά, ἀλλὰ διὰ τῶν Θείων Ἐνεργειῶν Του, ὅταν ὁ ὅλος ἄνθρωπος καθίσταται

δεκτικὸς, καὶ τοῦτο εἶναι προσιπὸ εἰς ἅπαντας.

Τέλος, ὁ ἠρωϊκὸς ὑπέρμαχος **Μᾶρκος ὁ Εὐγενικός** ἀντιμετώπισε στὰ μέσα τοῦ ΙΕ΄ αἰ. τὴν δυτικὴ διαστρέβλωσι τῆς κυριαρχικῆς ἐπιβολῆς τῶν δυνατῶν καὶ πλουσίων κατὰ κόσμον Λατίνων ἐπὶ τῆς πτωχῆς καὶ κατατρεγμένης Ἀνατολῆς, τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ

στὰ ράκη τῆς κατὰ κόσμον ἀδυναμίας ἐν μορφῇ Λαζάρου πέντης. Ἡ Δύσις διὰ τοῦ ὑπερφιάλου Πάπα ἐπεζήτησε τὴν **πνευματικὴ ὑποδούλωσι** τῶν Ὁρθόδοξων, μέσῳ τοῦ **ἐξουσιτισμοῦ** τους, προκειμένου νὰ τοὺς βοηθήσῃ νὰ ἀποτραπῆ ἡ σωματικὴ ὑποδούλωσί τους στοὺς Ὀθωμανοὺς. Ὅμως, τὴν τιμὴ καὶ τὴν ψυχὴ τῆς Ἀληθείας ἔσωσε ἕνας Γίγαντας τοῦ πνεύματος, ἕνας νέος Προφήτης τῆς Χάριτος, ὁ Ἅγιος Μᾶρκος ὁ Εὐγενικός. Δὲν ὑπέγραψε τὴν ψευδένωσι Φερράρας-Φλωρεντίας καὶ ἄλλαξε τὴν πραγματικότητα τὸν ροῦν τῆς ἱστορίας: ἡ χιλιόχρονη Αὐτοκρατορία τῶν Ὁρθόδοξων χάθηκε, ἀλλὰ διαφυλάχθηκαν ἀλώβητα ἡ **Πίστις**, ἡ **Ἐμπειρία** καὶ ἡ **Παράδοσις** τῆς Ἁγίας Ὁρθοδοξίας μας, ἡ ὁποία συνέχισε νὰ ὀδηγῆ μὲ ἀσφάλεια στὴν θαλαπωρὴ τῶν κόλπων τοῦ Ἀβραάμ...

* * *

Ὁ διαχωρισμὸς τῶν Ὁρθόδοξων σὲ Ἐνωτικὸς καὶ Ἀνθενωτικὸς ἰσχύει καὶ στὴς ἡμέρες μας. Ἦδη ἀπὸ τὴς ἀρχῆς τοῦ Κ΄ αἰ. ἡ ἐκ Δυσμῶν οἰκουμενιστικὴ πρόκλησις συνταράσσει δεινῶς τὴν Κιβωτὸ τῆς Ἐκκλησίας. Οἱ Ὁρθόδοξοι ἐχωρίσθησαν καὶ τὰ τραγικὰ ἀποτελέσματα τῆς ἐνωτικῆς πορείας ὄχι μόνον μὲ τοὺς πολυ-αιρετικὸς Λατίνους καὶ μὲ τοὺς προεθθόντας ἐξ αὐτῶν πολυ-

κεφάλους Προτεστάντας, αλλά και με όλους τους παλαιούς και συγχρόνους αίρετικούς, έως και αυτούς τους άλλοθρησκους (!), είναι περισσότερο από άπτα στην τραγική эпоχή μας: σχετικοποιήσεις, ανάμιξις, σύγχυσις, συγχρωτισμός, συγκρητισμός, παγκοσμιοποιήσις...

Ἡ ἀλλαγὴ τοῦ Ἡμερολογίου τοῦ 1924 ἦταν μόνον ἡ ἀπαρχὴ τῶν ὠδίνων. Εἰσήλθαμε σὲ ἀποκαλυπτικὴ περίοδο δοκιμασίας Πίστεως, Ἀρετῆς, Ἀγάπης καὶ Ὑπομονῆς. Ἡ ἐτυμηγορία τοῦ Οὐρανοῦ ἀκούγεται στοὺς παραπαίοντες Ὁρθοδόξους, οἱ ὁποῖοι καὶ σήμερα ἀναρωτιοῦνται περὶ τοῦ πρακτείου στὰ χρόνια αὐτὰ τῆς κρίσεως καὶ τοῦ κινδύνου παραπλανήσεως ἀκόμη καὶ τῶν ἐκλεκτῶν: *«Ἔχετε (ὡσάν τὸν Μωϋσέα καὶ τοὺς Προφῆτας) τοὺς Ἁγίους Τρεῖς Νέους Ἱεράρχας! Ἀκούετε αὐτῶν! Μιμῆσθε αὐτούς!...»*.

Ὅσοι ἀκούουν καὶ μιμοῦνται Αὐτοὺς δημιουργικά, ἐντὸς τῆς ζωντανῆς Παραδόσεώς μας ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ, ἀπορρίπτουν ἀποφασιστικὰ καὶ τώρα καὶ πάντοτε κάθε πειρασμικὴ διαστρέβλωσι ὀποθενδήποτε προερχομένη. Προσπαθοῦν δὲ νὰ βιώσουν καὶ νὰ προτείνουν ὡς σωτήρια διέξοδο τὴν **Ἐνότητα τῆς Πίστεως** καὶ τὴν **Κοινωνίαν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος** ἐν Ἀληθείᾳ καὶ Ἀγάπῃ.

Σὲ αὐτὰ ἀποβλέπουσα καὶ ὑπὸ αὐτῶν ἐμφορουμένη ἡ Ἱερὰ Σύνοδος μας θεωρεῖ τοὺς Ἁγίους Τρεῖς Νέους Ἱεράρχας, τοὺς Προφῆτας αὐτοὺς τῆς Χάριτος, Προστάτας καὶ Ὁδηγούς. Προβάλλει δὲ τὸ ἐπίκαιρο καὶ διαχρονικὸ μῆνυμά τους **ἄχι θριαμβολογικά**, δίκην ἀσπλάγχνου «πλουσίου» ἐναντι δῆθεν πτωκῶν καὶ ἀπερριμμένων, ἀλλὰ **ὁμολογιακὰ** καὶ **ὀδηγητικὰ**, ὥστε με σταθερότητα στὴν Πίστι καὶ με εὐσπλαγχνία καὶ ἀγάπη στὶς διαθέσεις, νὰ ὁμοιάσουμε τοὺς Ἁγίους Ἱεράρχας στὴν ἐν ταπει-

νώσει ἄκαμπτη ἐμμονὴ στὴν Ἀλήθεια. Ὁ ἀγώνας τῆς Πίστεως εὐωδοῦται καὶ εὐλογηταί ὅταν διεξάγεται σύμφωνα με τὸ Ἁγιοπατερικὸ ἦθος ἀγάπης, εὐσπλάγχνου φιλάνθρωπίας καὶ ταπεινώσεως, ὅπως ἐξάγεται ἀπὸ τὴν ἡσυχαστικὴ καὶ εὐχαριστιακὴ ἐμπειρία τῆς Ἐκκλησίας καὶ τῶν ἁγιασμένων μελῶν Αὐτῆς.

* * *

Στὸ ζοφερὸ ἀδιέξοδο πού μᾶς περιβάλλει σὲ ὅλους τοὺς τομεῖς, στὸ σκοτάδι τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ὀρίζοντος τῶν ἡμερῶν μας, οἱ Ἁγιοὶ Τρεῖς Νέοι Ἱεράρχαι μᾶς φωταγωγοῦν στὴν Πίστι, τὴν ἐμμονὴ στὰ παραδεδομένα καὶ τὴν Ὑπομονή. Καὶ μᾶς παραδειγματίζουν στὴν Ἀγάπῃ καὶ τὴν Ταπείνωσι. Μόνον ἂν ἡ Ὁρθοδοξία μας ἐμπνέεται ἀπὸ αὐτὴ τὴν τοποθέτησι θὰ εἶναι ὄντως Ζωογόνα καὶ Χαρμόσυνη καὶ ἡ μαρτυρία μας ἀποτελεσματικὴ.

(*) *Ἐπὶ τῇ Ἑορτῇ τῶν Ἁγίων Τριῶν Νέων Ἱεραρχῶν, τὴν Κυριακὴν 2/15.11.2009, τελέσθηκε ἱερὸ Συλλεiturγο στὴν Ἱερὰ Μονὴ τῶν Ἁγίων Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης Φυλῆς Ἀττικῆς, Ἐδρα τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῶν Ἐνισταμένων, προεξάρχοντος τοῦ Θεοφιλ. Ἐπισκόπου Ὁρεῶν κ. Κυπριανοῦ, Ἀναπληρωτοῦ Προέδρου, κατὰ τὴν διάρκεια τοῦ ὁποίου ὁ Θεοφιλ. Γαρδικίου κ. Κλήμης ἐξεφώνησε Ὁμιλία ἐπὶ τῶν κυρίων θέσεων τοῦ παρόντος κειμένου αὐτοῦ, τὸ ὁποῖο στὴν πλήρη μορφή του δημοσιεύεται στὴν Ἱστοσελίδα τῆς Ἱερᾶς Συνόδου μας.*

Νέες Μοναχικές Καθιερώσεις κατά την διάρκεια της Νηστείας τῶν Χριστουγέννων

ΜΕ τὴν Χάρι τοῦ Νυμφίου τῆς Ἐκκλησίας, τὴν προστασία τῆς Ἀπειρογάμου Θεοτόκου καὶ τὴν εὐλογία τοῦ ἀσθενούντος Γέροντος καὶ Μητροπολίτου μας κ. Κυπριανοῦ, ἐτελέσθησαν προσφάτως τρεῖς νέες Μοναχικές Καθιερώσεις σὲ ἰσάριθμα Γυναικεία Μοναστήρια τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεώς μας.

Τὶς Μοναχικές Κουρὲς τῆς Ρασσευχῆς τῶν τριῶν μέχρι πρό τιнос Δοκίμων ἐτέλεσε ὁ Θεοφίλ. Ἐπίσκοπος Ὁρειῶν κ. Κυπριανός, Ἀναπληρωτῆς Πρόεδρος, ὁ ὁποῖος διακονεῖ καὶ ὡς Πνευματικὸς τῶν Μονῶν αὐτῶν.

α. ΤΗΝ 21.11.2009 ἐκ.ἡ.μ., στὴν ἱστορική Ἱερὰ Μονὴ Ἀγίας Παρασκευῆς Ἀχαρνῶν Ἀττικῆς καὶ κατὰ τὴν διάρκεια τῆς Ἀγρυπνίας τῶν Εἰσοδίων τῆς Θεοτόκου, ἔγινε ἡ Κουρὰ τῆς Δοκίμου ἀδελφῆς Εὐφροσύνης καὶ τῆς ἐδόθη τὸ ὄνομα Χριστονύμφη, πρὸς τιμὴν τῆς κεκοιμημένης πρώτης Καθηγουμένης, μετ' Ἀνάδοχο τὴν νῦν Καθηγουμένη Γερόντισσα Μακρίνα Μοναχῆ.

Ἡ νεόκουρος Ἀδελφὴ ἐξ Ἀχαρνῶν εἶναι ἀπόφοιτος Τεχνικοῦ Λυκείου καὶ ὁμιλεῖ τὴν ἀγγλικὴ γλῶσσα. Ἀφιερώθηκε πρὸ τριῶν περιπτῶ ἐτῶν καὶ ἔχει μίαν ἀδελφὴν κατὰ σάρκα, ἐπίσης Δόκιμο στὴν ἴδια Ἱερὰ Μονή.

β. ΤΗΝ 1.12.2009 ἐκ.ἡ.μ., στὴν Ἱερὰ Μονὴ τῶν Ἀγίων Ἀγγέλων Ἀφιδνῶν Ἀττικῆς καὶ κατὰ τὴν διάρκεια τῆς Ἀγρυπνίας ἐπὶ τῇ εορτῇ τοῦ Ἁγίου Φιλαρέτου τοῦ Ἐλεήμονος, ἔγινε ἡ Κουρὰ τῆς Δοκίμου ἀδελφῆς Χρυσούλας καὶ τῆς ἐδόθη τὸ ὄνομα Φιλαρέτη, μετ' Ἀνάδοχο τὴν Καθηγουμένη Γερόντισσα Ταξιάρχια Μοναχῆ.

Ἡ νεόκουρος Ἀδελφὴ ἐξ Αἰτωλίας καὶ μέχρι προσφάτως κάτοικος Ἄνω Λιοσιῶν εἶναι ἀπόφοιτος Λυκείου καὶ προέρχεται ἐκ τοῦ ἐγγάμου βίου. Μετὰ τὴν λύσιν αὐτοῦ καὶ τὴν ἀφιέρωσιν τοῦ υἱοῦ τῆς στὴν Ἱερὰ Μονὴ μας (νῦν Μοναχοῦ Φιλαρέτου Ἀγιοκυπριανίτου), εἰσῆλθε ὡς Δόκιμος στὴν Μονὴ τῶν Ἀγίων Ἀγγέλων τὸ παρελθὸν θέρος. Ἦταν δραστήριο μέλος τοῦ Συλλόγου τοῦ Ἁγίου Φιλαρέτου τοῦ Ἐλεήμονος, τοῦ ὁποῖου διετέλεσε Γραμματεὺς, γι' αὐτὸ καὶ τῆς ἐδόθη τὸ ὄνομα τοῦ Ἁγίου.

γ. ΤΗΝ 14.12.2009 ἐκ.ἡ.μ., στὸν Ἑσπερινὸ τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Ἐλευθερίου, στὸ Ἑσπερινὸ τῆς Μεταμορφώσεως Συκαμίνου Ἀττικῆς, ἐκάρη ἡ Δόκιμος ἀδελφὴ Ἐλένη καὶ ἔλαβε τὸ ὄνομα Εἰρήνη Χρυσοβαλάντου. Ἀνάδοχος παρέστη ἡ Γερόντισσα Ἰλαρία Μοναχῆ, Προϊσταμένη τῆς μικρᾶς Ἀδελφότητος.

Ἡ νεόκουρος Ἀδελφὴ εἶναι ἀπὸ τὴν Κέννα τῆς Ἀφρικῆς. Ἀπὸ τὰ ἔννεα παιδιὰ τῆς πολυμελοῦς οἰκογένειάς της εἶναι ἡ μοναδικὴ θυγατέρα! Μετὰ τὸ Λύκειο, ἀφιερώθηκε στὴν Ἱερὰ Μονὴ μας τοῦ Ἁγίου Γεωργίου στὴν Κέννα, ὅπου παρέμεινε τρία ἔτη. Ἐλθοῦσα ἐν τέλει στὴν χώρα μας, ἐντάχθηκε πρὸ ὀλίγων μηνῶν στὴν Ἀδελφότητα τοῦ Ἱεροῦ Ἑσπερινοῦ τῆς Μεταμορφώσεως.

Ἑορταὶ καὶ Πανηγύρεις

ΤΗΝ 11.11.2009 ἐκ.ἡμ., ἐτελέσθη ἱερὰ Ἀγρυπνία στὸν ἐορτάζοντα Ἱερὸ Ναὸ τοῦ Ὁμολογητοῦ Πατρὸς Ὁσίου Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου στὸ Ροῦφ (Ἐλασιδῶν 28) Ἀθηνῶν. Ἐλειτούργησε ὁ Θεοφιλ. Ἐπίσκοπος Ὁρεῶν κ. Κυπριανός, Ἀναπληρωτὴς Πρόεδρος, μὲ τοὺς Αἰδεσιμ. π. Ἀπόστολο Καγιόγλου καὶ π. Κωνσταντῖνο Σωτηριάδη καὶ τὸν Ἱεροδ. Ἰωσήφ Ἀγιοκυπριανίτη. Ἔλαβαν ἐπίσης μέρος Ὑποδιάκονοι καὶ παρέστησαν συμπροσευχόμενοι ἀρκετοὶ εὐλαβεῖς.

ΤΗΝ Κυριακὴ, 16.11.2009 ἐκ.ἡμ., τοῦ Ἀποστόλου καὶ Εὐαγγελιστοῦ Ματθαίου, ὁ Θεοφιλ. Ἐπίσκοπος Γαρδικίου κ. Κλήμης ἐλειτούργησε στὸν Ἱερὸ Ναὸ τῶν Ἁγίων Πάντων Πτολεμαΐδος μετὰ τοῦ Ἀρχιμ. π. Ἀθανασίου Ἀγιοκυπριανίτου, ὁ ὁποῖος προσῆλθε μετὰ τοῦ Ποιμνίου μας ἀπὸ τὸ Ἀργίριο, πρὸς ἐνίσχυσιν τῶν πιστῶν μας στὴν Πτολεμαΐδα. Μετὰ τὴν Θ. Λειτουργία καὶ τὴν σύντομη σὺναξι στὸν αὐλαιο χῶρο τοῦ

Ναοῦ, ὁ Θεοφιλ. κ. Κλήμης μὲ τὸν π. Ἀθανάσιο καὶ τοὺς προσκυνητὰς ἀπὸ τὸ Ἀργίριο μετέβησαν στὴν Ἱερὰ Μονὴ Γενεθλίου τῆς Θεοτόκου στὴν Κλεισούρα, ὅπου προσεκύνησαν τὴν χαριτόβρυτη ἱ. Κάρα τῆς Ὁσίας Γεροντίσσης Μυρτιδιωτίσσης (κατὰ κόσμον Σοφίας Χοτοκουρίδου), τῆς συγχρόνου αὐτῆς Ποντίας Ἀσκητρίας (†1974), μετὰ τῆς ὁποίας εἶχε στενὸ πνευματικὸ σύνδεσμο ἐν Κυρίῳ ὁ Σεβασμ. Μητροπολίτης μας κ. Κυπριανός.

ΤΗΝ 15.12.2009 ἐκ.ἡμ., ἐώρτασε τὸ ἱ. Ναῦδιο τοῦ Ἁγίου Ἱερομ/ρος Ἐλευθερίου στὸν Κουβαρὰ Ἀττικῆς, ὅπου ἐλειτούργησε ὁ Αἰδεσιμ. π. Γεώργιος Γιάν, παρουσία ἀρκετῶν εὐλαδῶν πιστῶν.

Ὁ Ὁσιος Νήφων (1736-1809) Ὁ ἡγιασμένος τῶν Κολλυβάδων*

ΣΤΙΣ 28 Δεκεμβρίου 2009 συμπληρώνονται μετὰ τὴ Χάρη τοῦ Πανάγαθου Θεοῦ 200 ἔτη ἀπὸ τὴν ὁσιακὴ κοίμησιν μιᾶς ἀξιόλογης πνευματικῆς μορφῆς τοῦ κινήματος τῆς Φιλοκαλικῆς Ἀναγέννησης, πού διέλαμψε ὡς νέος Κοινοβιάρχης, γενόμενος ὑπόδειγμα αὐστηρῆς ἄσκησης καὶ ἀδιάλειπτης προσευχῆς, προάπτης καὶ διάκρισης, φιλανθρωπίας καὶ ταπεινοφροσύνης. Ὁ λόγος γιὰ τὸν Ὁσιο καὶ Θεοφόρο Νήφωνα, τὸν ἐπαξίως ἐπονομασθέντα νέο Κοινοβιάρχη, ὁ ὁποῖος συνέβαλε στὴν ἀνάπτυξη τοῦ Μοναχισμοῦ μετὰ τὴν ἵδρυση Ἱσυχαστηρίων καὶ Μοναστηρίων σὲ νησιά τοῦ Αἰγαίου, ἀγωνιζόμενος μαζί καὶ μετὰ τοὺς ἄλλους Κολλυβάδες Πατέρες γιὰ τὴ διάσωση τοῦ Ὁρθοδόξου φρονήματος, τὴν πνευματικὴ ἀναγέννηση τοῦ λαοῦ καὶ τὴν ἐπιστροφή στὴν ἀρχαία Ἐκκλησιαστικὴ Παράδοση.

Γεννημένος τὸ 1736 στὸ χωριὸ Πατρικὰ τῆς νότιας Χίου, κάνει τοὺς γονεῖς του ἀπὸ ἐπιδημία πανώλους καὶ μάλιστα σὲ ἡλικία, κατὰ τὴν ὁποία ὁ κατὰ κόσμον Νικόλαος ἦταν ἀκόμη νήπιος. Τὴν ἀνατροφή του ἀνέλαβε μία θεία του καὶ ὅταν ἔγινε πλέον ἔφηβος, φεύγει γιὰ τὴν Κωνσταντινούπολη, ὅπου ἀσχολεῖται μετὰ τὸ ἐμπόριο. Παράλληλα ἀναπτύσσει βαθειὰ φιλία μετὰ ἕναν συμπατριώτη του ἔμπορο. Ὅμως, τὸ ἀπροσδόκητο καὶ συνταρακτικὸ γεγονός τῆς δολοφονίας τοῦ φίλου του ἀπὸ κάποιον γενίτσαρο, γεμίζει τὴν ψυχὴ του μετὰ θλίψη καὶ ἀπόγνωση. Τὸ θλιβερὸ αὐτὸ γεγονός τὸν ἀναγκάζει νὰ ἐγκαταλείψει τὴν Κωνσταντινούπολη καὶ νὰ ἀναχωρήσει γιὰ τὸ Ἅγιον Ὄρος.

Πρῶτος σταθμὸς του ἦταν ἡ Μονὴ τῆς Μεγίστης Λαύρας, ἀλλὰ μετὰ ἀπὸ σύντομο χρονικὸ διάστημα ἀνεχώρησε γιὰ τὴ Σκήτη τοῦ Παντοκράτορος, τὴ σημερινὴ Καψάλα, ὅπου ἐκάρη Μοναχὸς μετὰ τὸ ὄνομα Νήφων. Παρόλο πὸς ποτὲ δὲν φοίτησε σὲ σχολεῖο, κατανοοῦσε τὴν Ἁγία Γραφὴ καὶ τὰ συγγράμματα τῶν μεγάλων Πατέρων τῆς Ἐκκλησίας μετὰ τὴ Χάρη τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ἐνῶ ἔτρεφε ιδιαίτερη εὐλάβεια στὸ πρόσωπο τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου. Σύμφωνα μετὰ τὸν κορυφαῖο διηγηματογράφου Ἀλέξανδρο Παπαδιαμάντη, ὁ Ὁσιος Νήφων ἀσκήτευε μαζί καὶ μετὰ ἄλλους ἐνάρετους Μοναχοὺς στὴν ἐρημικὴ Σκήτη τοῦ Ἁγίου Βασιλείου ψηλὰ στὸν Ἅθωνα.

Ὅμως, ἐξαιτίας τῆς ταραχώδους περιόδου τοῦ πνευματικοῦ κινήματος τῶν Κολλυβάδων, ὁ ἐνάρετος Νήφων, ὁ ὁποῖος εἶχε ἦδη χειροτονηθεῖ Ἱερέας, συνταράσσεται ἀπὸ τὴν ὄξυνση τῶν προβλημάτων, πὸς εἶχαν προκύψει καὶ ὀδήγησαν σὲ θλιβερὰ ἐπεισόδια. Βασικὴ αἰτία τῆς διένεξης ἦταν ἡ ἄρνηση τῶν Κολλυβάδων Πατέρων νὰ τελέσουν Μνημόσυνα τὴν Κυριακὴ, ἡ ὁποία ὡς γνωστὸν εἶναι ἡ ἡμέρα τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Κυρίου μας. Μάλιστα, τὸ 1772 οἱ Κολλυβάδες συνέταξαν ἀναφορὰ πρὸς τὴν Ἱερά Σύνοδο τοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως, τὴν ὁποία μαζί καὶ μετὰ τὴν Ὁμολογία Πίστεως ἀπέστειλαν στὴν Κωνσταντινούπολη μετὰ τὸν Ἱερομόναχο Νήφωνα. Ὁ Πατριάρχης Θεοδοσίος Β΄ ἐξέδωσε Συνοδικὴ ἀπόφαση, μετὰ τὴν ὁποία δικαίωνα καὶ τις δύο ἀντιμαχόμενες πλευρές. Τότε ὁ Νήφων ἐπέστρεψε στὸ Ἅγιον Ὄρος χωρὶς νὰ παραλάβει τὴν Πατριαρχικὴ ἀπόφαση. Βλέποντας τὴ θλιβερὴ αὐτὴ κατάσταση, ἀποφασίζει νὰ ἐγκαταλείψει τὸ Ἅγιον Ὄρος, στὸ ὁποῖο γνώρισε μεταξὺ ἄλλων καὶ τὸν Ἅγιο Ἀθανάσιο τὸν Πάριο (1721-1813), ὁ ὁποῖος ἀναδείχθηκε λαμπρὸς ἐκπρόσωπος τοῦ λεγομένου Κολλυβαδικοῦ κινήματος.

Ἐτοῖ ὁ Νήφων ἀναγκάζεται νὰ καταφύγει σὲ διάφορα νησιά τοῦ Αἰγαίου. Πρῶτος σταθμὸς ἦταν ἡ μυροβόλος καὶ ἀγιοτόκος Χίος, ἡ φίλη πατρίδα του, ἀλλὰ μετὰ ἀπὸ μία σύντομη

παραμονή μεταβαίνει μαζί με τη Συνοδεία του στη Σάμο, όπου για λίγους μήνες εγκαταβιώνουν στο παλαιό Μοναστήρι της Ἁγίας Κυριακῆς, κοντά στην κωμόπολη τοῦ Μαραθόκαμπου.

Ἀπὸ τὴ Σάμο ὁ Ὅσιος Νήφων μαζί με τοὺς Ἱερομονάχους Γρηγόριο τὸν Νισύριο, Ἀθανάσιο τὸν ἐξ Ἀρμενίας καὶ Ἀρσένιο τὸν Μωραΐτη φτάνουν στὴ Νάξο, ὅπου σύμφωνα με τὴν παράδοση διέμειναν στὸ ἱστορικό Μοναστήρι τῆς Παναγίας Φανερωμένης. Στὴ Νάξο γνωρίστηκαν με τὸν Νικόλαο Καλλιπούρτζη, τὸν μετέπειτα διαπρεπῆ φιλοκαλικὸ Πατέρα καὶ φωτεινὸ διδάσκαλο τῆς Ρωμοσύνης Ἅγιο Νικόδημο τὸν Ἀγιορείτη (1749-1809), ὁ ὁποῖος χάρη σ' αὐτοὺς ἀποφάσισε νὰ ἀκολουθήσει τὸν Μοναχικὸ βίο στὸ Ἅγιον Ὄρος.

Ἀπὸ τὴ Νάξο μεταβαίνουν στὴν Πάτμο, ὅπου ἐκεῖ γνωρίστηκαν με τὸν εὐκλεῆ καὶ Θεοφόρο Ἱεράρχη τῆς Κορίνθου καὶ Γενάρχη τοῦ Φιλοκαλισμοῦ Ἅγιο Μακάριο Νοταρᾶ (1731-1805). Στὸ σημεῖο αὐτὸ θὰ πρέπει νὰ τονιστεῖ ὁ ἰδιαίτερος πνευματικὸς σύνδεσμος ποὺ ἀναπτύχθηκε μεταξύ τοῦ Ὁσίου Νήφωνος καὶ τοῦ Ἁγίου Μακαρίου τοῦ Νοταρᾶ.

Στὴ συνέχεια, ὁ Ὅσιος Νήφων μαζί με τὸν Γρηγόριο τὸν Νισύριο ἐπισκέπτεται τοὺς Λειψούς, ὅπου στὴν ἐρημικὴ τοποθεσία Ρωμάνι ἔκτισε τὸ Ἐκκλησάκι-Ἡσυχαστήριο τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου ἀπὸ μεγάλη εὐλάβεια στὸ πρόσωπο τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου. Στους Λειψούς ὁ Ὅσιος Νήφων ἔμεινε λίγους μήνες, ἀφοῦ οἱ πειρατικὲς ἐπιδρομὲς τὸν ἀνάγκασαν νὰ εγκαταλείψει τὸ νησί καὶ νὰ μεταβεῖ στους Φούρνους τῆς Ἰκαρίας περὶ τὸ 1775, ὅπου καὶ ἐδῶ ἀνεγείρει Ἐκκλησάκι-Ἡσυχαστήριο πρὸς τιμὴν τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου.

Τὸ ἴδιο ἔτος ξεκίνησε καὶ ἡ ἀνεγερση τῆς Ἱερᾶς Μονῆς τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου στὴν τοποθεσία Λευκάδα καὶ σὲ μικρὴ ἀπόσταση ἀπὸ τὸν Ἅγιο Κήρυκο, τὴν πρωτεύουσα τῆς Ἰκαρίας. Μάλιστα στὸ ὑπέρθυρο τῆς ἐξωτερικῆς πύλης τοῦ Καθολικοῦ τῆς Μονῆς μαρτυρεῖται τὸ ἔτος ἀνεγέρσεως: «Ἐκτίσθη ἡ παροῦσα Ἱερὰ Μονὴ ὑπὸ τοῦ Πανοσιωτάτου Ἱερομονάχου Νήφωνος, 1775». Σημαντικὴ

ἦταν καὶ ἡ συμβολὴ τοῦ Ἁγίου Μακαρίου τοῦ Νοταρᾶ, ὁ ὁποῖος ἐπισκέφθηκε τὸ Μοναστήρι τῆς Ἰκαρίας καὶ ἔμεινε μαζί του γιὰ ἀρκετὸ χρονικὸ διάστημα. Ἐψευδεῖς μαρτυρίες τῆς εὐεργετικῆς παρουσίας τοῦ Ἁγίου Μακαρίου στὸ Μοναστήρι εἶναι τὰ σωζόμενα ἐρείπια ἀπὸ τὸ κελλί, στὸ ὁποῖο διέμενε, καθὼς καὶ τὸ ἀνεγερθὲν Παρεκκλήσιο ἐπ' ὀνόματι τοῦ Ἁγίου Μακαρίου μετὰ τὴν ὀσιακὴ του κοίμηση στὴ Χίο, στὴς 17 Ἀπριλίου 1805. Τὸ ἱστορικὸ Μοναστήρι τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου τῆς Ἰκαρίας ὑπῆρξε τὸ εὐλογημένο πνευματικὸ καταφύγιο τῶν Θεοφόρων Κολλυβάδων Ἀσκητῶν καὶ κατέστη ἓνα ὑποδειγματικὸ Κοινόβιο, ἀφοῦ ἐπὶ τῶν ἡμερῶν τοῦ Κτήτορος Ὁσίου Νήφωνος ὁ ἀριθμὸς τῶν Μοναχῶν ἔφθασε τοὺς 25. Εἶναι ἐπίσης ἀξιοσημείωτο τὸ γεγονός, ὅτι οἱ κάτοικοι τῆς Ἰκαρίας ἀγάπησαν ἰδιαίτερα τὸ Κολλυβαδικὸ αὐτὸ Μοναστήρι με τὴν ἀβραμιαία φιλοξενία, ἀφοῦ γνώριζαν ὅτι οἱ πύλες τῆς Μονῆς ἦταν πάντα ἀνοικτὲς γιὰ ὅλους τοὺς ἐπισκέπτες, οἱ ὁποῖοι ἔβρισκαν πλούσιο φαγητὸ καὶ κῶρο γιὰ νὰ ἀναπαυθοῦν. Ἐπιπλέον, πλῆθος κόσμου κατέφθανε στὸ Μοναστήρι γιὰ νὰ καθοδηγηθεῖ πνευματικὰ ἀπὸ τὸν πρῶο, διακριτικὸ καὶ διορατικὸ Γέροντα Νήφωνα, ὁ ὁποῖος ἀναδείχθηκε ἀλείπτης τῶν Μοναζόντων καὶ χειραγωγὸς τῶν Ἀσκητῶν, καθιστώντας τὸ Μοναστήρι κέντρο παιδείας καὶ πνευματικῆς ἀσκήσης γιὰ τοὺς ὑποψήφιους Κληρικούς.

Τὸ 1778, ὁ σκιαθίτης ἀπόφοιτος τῆς Πατριάδας Γρηγόριος Χατζησταμάτης πληροφορήθηκε γιὰ τὸν ἐνάρετο Γέροντα Νήφωνα καὶ τὸ περίφημο Μοναστήρι τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου στὴν Ἰκαρία καὶ ἀποφασίζει νὰ εγκαταλείψει τὴν Πάτμο,

ἔπου βρισκόταν, καὶ νὰ καταφύγει στὴν περιώνυμη Κολλυβαδικὴ Μονή. Ἐκεῖ ἕκαστος Μοναχὸς καὶ πρότεινε στὸν Νήφωνα νὰ φύγουν ἀπὸ τὴν Ἰκαρία καὶ νὰ ἐγκατασταθοῦν στὴ Σκιάθου, ἔπου ὁ πατέρας τοῦ Γρηγορίου διέθετε μεγάλη κτηματικὴ περιουσία.

Ἔτσι, τὸ 1794 φτάνουν στὴ Σκιάθου γιὰ νὰ ἀνεγείρουν Ἱερά Μονὴ ἐπὶ ὀνόματι τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου. Ἡ ἀνέγερση τῆς Μονῆς ἄρχισε τὸ 1794 καὶ τὸν Σεπτέμβριο τοῦ 1797 ἡ Μονὴ κατέστη Πατριαρχικὸ Σταυροπήγιο. Τὸ 1798 ὁ παπᾶ-Γρηγόρης Χατζησταμάτης ἔγινε ὁ νόμιμος κληρονόμος τῆς οικογενειακῆς περιουσίας, τὴν ὁποία καὶ δώρισε στὸ Μοναστήρι, τὸ ὁποῖο στὴ συνέχεια

ἀναδείχθηκε ὡς τὸ πνευματικὸ κέντρο καὶ καταφύγιο γιὰ τοὺς κατοίκους τῆς Σκιάθου κατὰ τὴ σκοτεινὴ περίοδο τῆς Τουρκοκρατίας. Μάλιστα, τὸν Σεπτέμβριο τοῦ 1807 ἔφτασαν ἐκεῖ καταδιωκόμενοι ἀπὸ τοὺς Τούρκους 1.400 κλεφταρματολοὶ ἀπὸ ὅλη τὴν Ἑλλάδα. Στὴ μεγάλη αὐτὴ σὺναξη τῶν καπεταναίων καὶ ἀγωνιστῶν ὁ Γέροντας Νήφωνας εὐλόγησε τὴν πρώτη ἑλληνικὴ σημαία, ἡ ὁποία στὴν Ἐθνοσυνέλευση τῆς Ἐπιδαύρου τὸ 1823 ὀρίστηκε ὁ ἐπίσημος τύπος τῆς σημαίας τοῦ Ἔθνους μας.

Ἄλλὰ ὁ Ὅσιος Νήφων ἄρχισε σιγὰ-σιγὰ νὰ ἐπιζητᾶ περισσότερη ἡσυχία καὶ ἀπομόνωση καὶ γι' αὐτὸ ἀποφάσισε νὰ ἐπιστρέψει στὴν ἀγαπημένη του Ἰκαρία. Ὅμως τὴν ἐπιθυμία του αὐτὴ δὲν τὴν πραγματοποιοῖσε ποτέ, γιὰ τὸν Δεκέμβριο τοῦ 1809 προαισθανόμενος τὸ ἐπίγειο τέλος του, κάλεσε ἕξι Ὑποτακτικούς του καὶ τοὺς ὄρισε νὰ πᾶνε στὴν Ἰκαρία γιὰ νὰ ἀνακαινίσουν τὸ ἱστορικὸ Μοναστήρι, τὸ ὁποῖο τόσο πολὺ ἀγάπησε. Ἔτσι στὴς 28 Δεκεμβρίου 1809, ὁ θεοδίδακτος καὶ ἀκτῆμων Ὅσιος Νήφων ἐγκατέλειψε τὴν ἐπίγεια ζωὴ λαμβάνοντας τὸν στέφανο τῆς Δόξης ἀπὸ τὸν Δωρεοδότη Κύριο. Ἐνταφιάστηκε στὸ Κοιμητήριο τῆς Μονῆς τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Σκιάθου καὶ ὅλοι ἔγιναν μάρτυρες τοῦ πρώτου θαύματος: ἕνας Μοναχὸς, ὁ ὁποῖος γιὰ πολλὰ χρόνια ἦταν παράλυτος, θεραπεύτηκε ἀφοῦ ἀσπάστηκε μὲ εὐλάβεια τὸ τίμιον Σκῆνωμα τοῦ μακαριστοῦ Γέροντος.

Τὸ 1812 πραγματοποιήθηκε ἡ Ἀνακομιδὴ τῶν ἱερῶν Λειψάνων τοῦ Ὁσίου, τὰ ὁποῖα ἐξέπεμψαν ἄρρητη εὐωδία, γεγονός που ἀποτελέσει ἔνδειξη καὶ πιστοποίηση τῆς ἀγιότητος καὶ θαυματουργικότητός του. Μάλιστα, μέχρι τὸ 1876 ὁ Ἀλέξανδρος Μωραϊτίδης βεβαιώνει, ὅτι ἡ τιμία Κάρα τοῦ Ὁσίου Νήφωνος φυλασσόταν στὸ Μοναστήρι.

Εἶθε ὁ θεόπνευστος καὶ ἐνάρετος Ὅσιος Νήφων, ὁ εὐσεβὴς αὐτὸς γόνος τῆς ἀγιότητος Χίου καὶ τὸ μυρίπνοο ἐγκαλλώπισμα τῶν νησιῶν τοῦ Αἰγαίου, νὰ μᾶς διδάξει καὶ νὰ μᾶς ἀφυπνίσει πνευματικὰ μὲ τὸν ἔνθεο ζῆλο καὶ τὴν βαθεῖα του πίστη, μὲ τὴν πραότητα καὶ τὴν ὑπομονή του, μὲ τὴν ἀκτμησὺνη καὶ τὴν ταπεινοφροσὺνη του καὶ μὲ τὸ γνήσιο ὀρθόδοξο ἐκκλησιαστικὸ φρόνημα, ὅπως μᾶς τὸ κληροδότησε ἡ ἐυλογημένη χορεία τῶν Κολλυβαδῶν Πατέρων μὲ τὴν βαρυσήμαντη ἀποστολή τους στὸ Ἑλληνορθόδοξο Γένος μας.

Γιὰ τὴ διαχρονικὴ ἀξία αὐτοῦ τοῦ πνευματικοῦ κινήματος, ὁ λόγιος Μοναχὸς Μωϋσῆς ὁ Ἁγιορείτης σημειώνει: «Τὸ κολλυβαδικὸ κίνημα καθίσταται λίαν ἐπίκαιρο, ὅταν ξανὰ θέλουν πολλοὶ νὰ προσφέρουν μέσα στὴν Ἐκκλησία ἄνεση δίχως ἄσκηση, χαρὰ δίχως ἀγώνα, εὐφροσὺνη δίχως χαρμολύπη, καινοτομίες δίχως γνώση τῆς αὐστηρῆς ἀκρίβειας τῆς ἀγιοπατερικῆς καὶ εὐαγγελικῆς Παραδόσεως».

Ἀριστείδης Γ. Θεοδωρόπουλος, Ἐκπαιδευτικὸς

(*) Ἱστολόγιο «Σύνδεσμος Κληρικῶν Χίου», 21.12.2009.

Ποιμαντική καὶ Ἱεραποστολικὴ Ἐπίσκεψις στὴν Ὠκεανία καὶ ΝΑ Ἀσία

ΧΑΡΙΤΙ Θεοῦ, ὁ Θεοφιλ. Ἐπίσκοπος Μεθώνης κ. Ἀμβρόσιος πραγματοποίησε πρόσφατα νέο Ποιμαντικὸ καὶ Ἱεραποστολικὸ ταξίδι στὴν Ὠκεανία καὶ ΝΑ Ἀσία, ὡς ἐκπρόσωπος τοῦ ἀσθενοῦντος Σεβασμ. Μητροπολίτου μας κ. Κυπριανοῦ καὶ μὲ τὴν εὐλογία τῆς Διαρκoῦς Ἱερᾶς Συνόδου μας.

• Τὸ Σάββατο, 25.10.2009 ἐκ.ἡμ., ἀφίχθη ἀεροπορικῶς στὴν **Μελβούρνη τῆς Αὐστραλίας**, μέσω Σινγκαπούρης, ὅπου φιλοξενήθηκε στὴν οἰκία τοῦ Ἱερέως μας Αἰδεσμ. Οἰκονόμου π. Στυλιανοῦ Παπαδοπούλου.

Τὴν Κυριακὴ, 26.10.2009 ἐκ.ἡμ., τοῦ Ἁγίου Μεγ/ρος Δημητρίου τοῦ Μυροβλύτου, ἐλειτούργησε στὸν Ἱερὸ Ναὸ Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου (περιοχὴ Beaumaris) μετὰ τοῦ Ἐφημερίου Αἰδεσμ. π. Στυλιανοῦ καὶ τοῦ Πρωτοδιακόνου Βασιλείου Γιακείμωφ ἀπὸ τὴν Κανμπέρρα, τῆς Ἀδελφῆς Ρωσικῆς Ἐκκλησίας τῆς Διασπορᾶς (Μητρ. κ. Ἀγαθαγγέλου). Παρέστησαν ἀρκετοὶ πιστοί, κυρίως Ἕλληνες Ὀμογενεῖς, ἡ δὲ Ἀκολουθία ἐτελέσθη στὰ ἑλληνικά, ἀγγλικά καὶ σλαβωνικά.

Τὸ ἀπόγευμα τῆς ἰδίας ἡμέρας, ὁ Θεοφιλ. κ. Ἀμβρόσιος προσεκλήθη στὸν σερβικὸ Ἱερὸ Ναὸ τοῦ Ἁγίου Στεφάνου Ντέτσινι (περιοχὴ Carrum Downs Μελβούρνης), ἀπὸ τὸν Ἐφημέριο Ἱερομ. π. Ἰωάννη Σμέλιτς τῆς Ἀδελφῆς Ρωσικῆς Ἐκκλησίας τῆς Διασπορᾶς, ὅπου ἐτελέσθη ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ κατὰ τὸ σλαβωνικὸ τυπικόν.

Τὴν Δευτέρα, 27.10.2009 ἐκ.ἡμ., ὁ Θεοφιλ. κ. Ἀμβρόσιος ἐτέλεσε ἀρχιερατικὴ Θ. Λειτουργία μετὰ τοῦ Αἰδεσμ. π. Στυλιανοῦ καὶ τοῦ Πρωτοδιακόνου Βασιλείου στὸν λευκορωσικὸ Ἱερὸ Ναὸ τῶν Ἁγίων Τριῶν Μαρτύρων τῆς Βίλνας, στὸ Yarraville τῆς Μελβούρνης, τῆς Ἀδελφῆς Ρωσικῆς Ἐκκλησίας τῆς Διασπορᾶς. Παρὰ τὸ ὅτι ἦταν καθημερινή, συνεκεντρώθησαν περίπου 50 πιστοί, ρωσικῆς κυρίως καταγωγῆς.

• Τὸ ἀπόγευμα τῆς ἐπομένης, ὁ Θεοφιλ. Μεθώνης ἔφθασε ἀεροπορικῶς στὸ **Ὁκλαντ τῆς Νέας Ζηλανδίας** πρὸς ἐπίσκεψιν τῆς ἐκεῖ μικρᾶς Κοινότητος τῆς Ἱερᾶς ἡμῶν Συνόδου ὑπὸ τὸν Αἰδεσμ. π. Παῦλο Βέρμακ ἐκ Ν. Ἀφρικῆς. Στὸ μικρὸ Ναῦδριο τῆς Κοινότητος, στὸν αὐλικο χῶρο τῆς οἰκίας Ὁρθοδόξου οἰκογενείας ἰταλικῆς καταγωγῆς, ὁ Θεοφιλ. κ. Ἀμβρόσιος ἐτέλεσε τὴν Τετάρτη, 29.10.2009 ἐκ.ἡμ., τὴν Θ. Λειτουργία, παρουσία ὀλίγων πιστῶν. Ἀκολούθως, ἔλαβαν χώρα συναντήσεις, συζητήσεις περὶ τῶν προοπτικῶν τῆς Κοινότητος, ἐπισκέψεις σὲ ἀξιοθέατα κλπ.

✚ Την Πέμπτη, 30.10.2009 εκ.ήμ., ὁ Θεοφιλέστατος ἐτέλεσε καὶ πάλι τὴν Θ. Λειτουργία στὴν ἰταλικὴ γλῶσσα, γιὰ τὴν οἰκογένεια τῶν ἰταλῶν οἰκοδομητῶν του, οἱ ὁποῖοι καὶ ἔψαλαν.

• Τὸ ἀπόγευμα τῆς ἐπομένης, ὁ Θεοφιλ. κ. Ἀμβρόσιος ἀφίχθη ἀεροπορικῶς στὸ **Σύδνεϋ τῆς Αὐστραλίας**, καὶ κατευθύνθηκε στὸν πανηγυρίζοντα Ἱερὸ Ναὸ μας τῶν Ἁγίων Ἀναργύρων (περιοχὴ Dulwich Hill) γιὰ τὴν τέλεσι τοῦ ἑορτίου Ἑσπερινοῦ. Στὴν Ἀκολουθία ἔλαβαν μέρος ὁ Αἰδεσιμ. σέβδος Πρωθιερεὺς π. Δράγαν Σαράσεβιτς, ἐφημερεύων, καὶ ὁ Αἰδεσιμ. π. Στυλιανὸς Παπαδόπουλος, ὁ ὁποῖος προσήλθε ἀπὸ τὴν

Μελδούρνη γιὰ τὴν Ἑορτὴ τοῦ Ναοῦ. Στὴν συνέχεια, ἐτελέσθη στὸν Ναὸ τὸ Μυστήριον τοῦ Ἱεροῦ Εὐχελαίου γιὰ τοὺς παρισταμένους πιστοὺς.

Τὸ Σάββατο, 1.11.2009 εκ.ήμ., τῶν Ἁγίων Ἀναργύρων Κοσμά καὶ Δαμιανοῦ, ὁ Θεοφιλ. κ. Ἀμβρόσιος ἐτέλεσε τὴν πανηγυρικὴ Θ. Λειτουργία στοὺς Ἁγίους Ἀναργύρους μετὰ τοὺς Πατέρας Δράγαν καὶ Στυλιανό, μετὰ τὸ πέρασ τῆς ὁποίας ἔγινε Λιτάνευσις τῆς Ἱερᾶς Εἰκόνας τῶν Ἁγίων σὲ ὁδοὺς πέριξ τοῦ Ναοῦ καὶ ἀνεπέμφθησαν σχετικὲς δεήσεις. Ὅταν ἐπέστρεψε στὸν Ναὸ, ὁ Θεοφιλ. Ἐπίσκοπος, συμπαραστατούμενος ἀπὸ τὸν π. Δράγαν, ἐτέλεσε τὸ Μυστήριον τοῦ Βαπτίσματος βρέφους ἐνοριτῶν. Ἀκολούθησε ἐόρτια τράπεζα.

• Κατόπιν τούτων, ὁ Θεοφιλ. κ. Ἀμβρόσιος ταξίδεψε ὁδικῶς μετὰ τοῦ π. Δράγαν στὴν **Κανμπέρρα**, ὅπου διέμεινε στὸ ἀνετο οἶκημα τοῦ σερβικοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τοῦ Ἁγίου Γεωργίου, στὸ κέντρο τῆς αὐστραλιανῆς πρωτεύουσας. Ὁ δραστήριος Ἐφημέριος τοῦ Ναοῦ π. Δράγαν Σαράσεβιτς προέβη προσφάτως σὲ ἀνακαίνισι τοῦ Ναοῦ καὶ ἄρχισε ἐπίσης μαθήματα στὸν Ναὸ γιὰ παιδιὰ Κατηχήσεως καὶ γλώσσης.

Τὴν Κυριακὴ, 2.11.2009 εκ.ήμ., ὁ Θεοφιλ. κ. Ἀμβρόσιος ἐτέλεσε ἀρχιερατικὴ Θ. Λειτουργία στὸν Ναὸ τοῦ Ἁγίου Γεωργίου Κανμπέρρας, μετὰ τοῦ π. Δράγαν καὶ τοῦ Πρωτοδιακόνου Βασιλείου, ἡ ὁποία ἦταν καὶ ἡ πρώτη τοιαύτη ἀπὸ τὴν προσχώρησι τοῦ ἱστορικοῦ αὐτοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ πρὸ μηνῶν στὴν Ἱερὰ Σύνοδό μας, παρουσίᾳ 40 περίπου πιστῶν. Ἀκολούθησε ἐόρτια τράπεζα στὴν εὐρύχωρη αἴθουσα τοῦ Ναοῦ.

Τὴν ἐπομένη, ὁ Θεοφιλ. κ. Ἀμβρόσιος ἐπισκέφθηκε τὴν πλησίον τοῦ Ναοῦ καὶ ἀνοικτὴ στὸ κοινὸ Βουλὴ τῆς χώρας, ὅπου παρηκολούθησε συζήτησι ἐπὶ ἐνδιαφέροντος θέματος.

Τὴν Τρίτη, 4.11.2009 εκ.ήμ., ὁ Ἐπίσκοπος κ. Ἀμβρόσιος μετὰ τοῦ Αἰδεσιμ. π. Δράγαν

Σαράσεβιτς επισκέφθηκαν Ὑπουργό τῆς Τοπικῆς Κυβερνήσεως καὶ ἓναν Βουλευτή, υπεύθυνο γιὰ τὰ θέματα τῆς νομικῆς κατοχυρώσεως τῆς ἐν Αὐστραλίᾳ Ἐξαρχίας μας, καὶ εἶχαν καρποφόρο συνεργασία γιὰ τὴν προώθησι τῆς ἀναγκαίας αὐτῆς πολιτειακῆς ρυθμίσεως. Ἀκολούθησαν ἐπισκέψεις σὲ Μουσεῖα καὶ ἕτερα ἀξιοθέατα τῆς πόλεως.

Τὴν Τετάρτη, 5.11.2009 ἐκ.ἡμ., ὁ ἐξ Ἑλλάδος Ἐπίσκοπος ἐπισκέφθηκε τὴν Ἑλληνικὴ Λέσχη τῆς Κανμπέρρας, ὅπου ἐγινε εὐμενῶς δεκτὸς καὶ τοῦ παρετέθη νηστήσιμη, ἀλλὰ πλούσια, τράπεζα ὑπὸ τοῦ Διευθυντοῦ αὐτῆς.

- Ἐν συνεχείᾳ, ἐπέστρεψε ὀδικῶς καὶ πάλι στὸ **Σύδνεϋ**, ὅπου τὶς δύο ἐπόμενες ἡμέρες, Πέμπτη καὶ Παρασκευή, πραγματοποιήθηκαν συναντήσεις πνευματικῶν χαρακτήρος μὲ πιστοὺς τῆς Ἐνορίας τῶν Ἁγίων Ἀναργύρων, κατὰ τὶς ὁποῖες ὁ Θεοφιλ. κ. Ἀμβρόσιος ἐξωμολόγησε καὶ γενικὰ καθωδήγησε πολλοὺς. Ἐν τῷ μεταξύ, λόγῳ τοῦ ἐπικρατοῦντος θέρους στὴν Αὐστραλία, ὁ ὑδράργυρος εἶχε ἐκτιναχθῆ στὰ ὕψη καὶ ἐδυσχέραινε τὴν ὄλη κατάστασι (42 βαθμοὶ Κελσίου)!...

Τὸ Σάββατοκύριακο, 8η καὶ 9η Νοεμβρίου ἐκ.ἡμ., τῶν Ἀσωμάτων Δυνάμεων καὶ τοῦ Ἁγίου Νεκταρίου ἀντίστοιχα, ὁ Θεοφιλ. κ. Ἀμβρόσιος ἐλειτούργησε στοὺς Ἁγίους Ἀναργύρους, τῇ συμμετοχῇ μεγάλου πλήθους πιστῶν, ἐνῶ συνέχισε τὶς κατ' οἶκον ἐπισκέψεις καὶ τὴν τέλεσι ἀναγκαίων Ἱεροπραξιῶν.

- Τὴν Τρίτη, 11.11.2009 ἐκ.ἡμ., ὁ Θεοφιλ. Μεθώνης ἀνεχώρησε ἀεροπορικῶς ἀπὸ τὸ Σύδνεϋ τῆς Αὐστραλίας μὲ προορισμὸ τὴν **Σινγκαπούρη**, ὅπου ἔφθασε τὸ ἀπόγευμα τῆς ἡμέρας αὐτῆς καὶ ἐγινε δεκτὸς ἀπὸ τὸν Ἱερέα μας Αἰδέσσιμ. π. Δημήτριο Σιθουράζ-Πονράζ καὶ τὴν οἰκογένειά του.

- Τὴν Τετάρτη, 12.11.2009 ἐκ.ἡμ., ἐγινε ὀδικὴ διέλευσις, μέσῳ γεφύρας, στὴν γειτονικὴ χώρα τῆς **Μαλαισίας**, ὅπου στὴν πλησιόχωρη πόλι Johor Bahri ἔχει διαμορφωθῆ ἀπὸ τὸν π. Δημήτριο ὁ Ναὸς τοῦ Ἁγίου Νεκταρίου Αἰγίνης, ὁ ὁποῖος ἀποτελεῖ καὶ τὸ Ἱεραποστολικὸ Κέντρο τῆς Ἐκκλησιαστικῆς μας Δικαιοδοσίας στὴν πολυ-πολιτισμικὴ αὐτὴ περιοχὴ τῆς ΝΑ Ἀσίας, μὲ ἐλπιδοφόρες προοπτικῆς.

Ἐν συνεχείᾳ, πραγματοποιήθηκαν δύο εἰδικῆς συναντήσεις μὲ ὁμάδες ἐνδιαφερομένων γιὰ τὴν Ὁρθοδοξία, προερχομένων ἀπὸ διαφορετικῆς ἐθνότητες (ἰνδοί, κινέζοι, μαλαίσιοι, πορτογάλοι) καὶ θρησκευάτα (ἰνδουϊσταί, βουδισταί, μουσουλμᾶνοι, παπικοί).

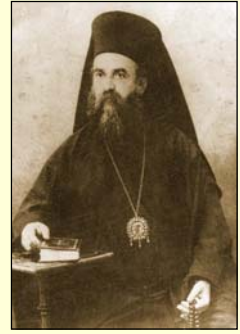

Τὴν Πέμπτη, 13.11.2009 ἐκ.ἡμ., ἐγινε ἐπίσκεψις στὴν ἱστορικὴ νῆσο Σαντόζα καὶ τὸ βράδυ τῆς ἰδίας ἡμέρας, ὁ Θεοφιλ. κ. Ἀμβρόσιος κατευθύνθηκε στὸ ἀεροδρόμιο γιὰ τὸ μεγάλο καὶ κουραστικὸ ταξίδι τῆς ἐπιστροφῆς. Ἀφίχθη δὲ στὴν Ἑλλάδα, σὺν Θεῷ, τὸ ἀπόγευμα τῆς Παρασκευῆς, 14.11.2009 ἐκ.ἡμ.

- Τὸ ἀπὸ κάθε ἄποψι ἐκτεταμένον καὶ ἐπίπονον αὐτὸ ποιμαντικὸ καὶ ἱεραποστολικὸ ταξίδι στὶς ἐσχατιῆς τῆς γῆς, πρὸς ἐνίσχυσιν τοῦ Ποιμνίου τῶν Ἀκαινοτομήτων Ὁρθοδόξων Ἑλλήνων, Ρώσων, Σέρβων, γηγενῶν κλπ., ἀλλὰ καὶ πολλῶν ἄλλων ἐνδιαφερομένων γιὰ τὴν Ἀλήθεια, ἐστέφη ἀπὸ ἐπιτυχία μὲ πολλῆς καὶ μεγάλης εὐλογίας, πρὸς δόξαν Θεοῦ.

Ἡ θαυμασιτὴ ἀνεξικακία, ἡ φιλοπτωχία καὶ ἡ ἐπιστοσύνη στὴν Θεία Πρόνοια τοῦ Ἁγίου Νεκταρίου ἐν Αἰγίνῃ τοῦ Θαυματοουργοῦ*

ΠΡΟΣΕΚΛΗΘΗ ποτε, ὅτε διηύθυνε τὴν Ριζάρειον Σχολὴν, ἵνα λειτουργήσῃ εἰς τὸν Ἅγιον Γεώργιον Καρίτσην Ἀθηνῶν, ὅτε παρατηρήσας, ὅτι οἱ ἐν τῷ Ναῷ ψάλλται, ἀφοῦ ἔψαλλον δύο ἕως τρεῖς στίχους τῆς Δοξολογίας, εὐθύς εὐρέθησαν περὶ τὸ τέλος, παραλείψαντες τοὺς λοιπούς, ὅστις θέλων νὰ κάμῃ εἰς αὐτοὺς τὴν δέουσαν παρατήρησιν, ἐπεφυλάχθη διὰ τὸ ἀσκανδάλιστον μετὰ τὴν λήξιν τῆς Θ. Λειτουργίας· ὅτε κατόπιν τοὺς εἶπεν, ὅτι δὲν ἔπρεπε νὰ κάμουν τοιαύτην ἀταξίαν ὡς Ἱεροψάλται ἐν τῷ καιρῷ τῆς Δοξολογίας· ἐξαφθέντες δὲ διὰ τὸν δίκαιον ἔλεγχον τοῦ ἀειμνήστου, διὰ προσταγῆς τοῦ ἐκμανέντος Ἐπιτρόπου, ὁ Ἱεροδιάκονος ἔσυρεν αὐτὸν ἀπὸ τὰ ράσα καὶ ἔσπρωξε μετὰ πολλῆς περιφρονήσεως· καὶ ὁ Σεβασμιώτατος δὲν ὠμίλησεν, ἀλλ' ὁ μὲν Διάκονος μετ' ὀλίγας ἡμέρας παρεφρόνησεν, ὁ δὲ Ἐπίτροπος τῆς Ἐκκλησίας περιέπεσε μετ' οὐ πολὺ εἰς δεινὰς συμφοράς.

ΠΡΟ τοῦ ἀποκλεισμοῦ (τοῦ 1917), αἱ Μοναχὰι θέλουσαι νὰ ἀποταμιεύσωσι σίτον περισσότερο καὶ ἄλλα τρόφιμα, ὡς καὶ ἄλλοι πολλοὶ ἔκαμνον, ἔνεκα τῆς ἀδυνατοῦ προμηθείας, δι' ὅπερ καὶ συμβουλευθέντες αὐτόν, ἐπέπληξεν εὐθέως σφοδρῶς αὐτὰς εἰπών: «*Ἐὰν κάμητε αὐτὸ ὅπου λέγητε, ἐξάπαντος θὰ πεινάσωμεν*». Ἀναγκασθεῖσαι δ' οὕτω, περιωρίσθησαν εἰς τὴν συνήθη ὡς καὶ ἄλλοτε προμήθειαν τοῦ σίτου καὶ λοιπῶν τροφίμων. Καὶ ὡ τῶν θαυμασίων σου Κύριε! ὄχι μόνον ἠρκέσθησαν καὶ αὐτοὶ καὶ οἱ πάμπολλοι ἐπισκέπται, οἵτινες προσήρχοντο εἰς τὴν Ἱ. Μονήν, ἀλλὰ καὶ ἐπερίσσειον πάντοτε τὰ τρόφιμα καὶ σιτηρὰ, περισσότερο καὶ ἄλλοτε, καθ' ὅλον τὸ διάστημα τοῦ ἀποκλεισμοῦ.

ΕΙΧΕ δὲ ἐπίσης καὶ τόσῃν ἀκτημοσύνην, ὥστε δὲν ἐφρόντιζε περὶ πολλῶν, ἀλλ' ὅτι τῷ εὐρίσκετο, ἐχάριζεν αὐτὸ πολλάκις εἰς τοὺς χρεῖαν ἔχοντας. Τρανωτάτη ἀπόδειξις τῆς ἀπροΐτου ζωῆς καὶ ἀκτημοσύνης του εἶνε ἡ ἐξῆς:

Ὅτε τὸ πρῶτον ὑπῆγεν ἵνα μείνῃ ἐν τῇ ἀνεγερθείσῃ αὐτοῦ Ἱ. Μονῇ (ἐν Αἰγίνῃ) καὶ προνοῇ περὶ τῶν ἐκεῖ Μοναζουσῶν, ἐδανείσθη χιλίας δραχμάς· καὶ τὸ αἶτιον ὅπου δὲν τῷ εὐρίσκοντό ποτε χρήματα εἶνε, διότι τὰ κατηνάλωνεν εἰς τοὺς χρεῖαν ἔχοντας.

Ἐνεκα τῆς ἄκρας αὐτοῦ φιλοτιμίας καὶ φιλοξενίας, ἐξέβαλλε πολλάκις καὶ αὐτὸ τὸ ἔνδυμά του καὶ τὰ ὑποδήματα ἀπὸ τοὺς πόδας του καὶ τὰ πρόσφερεν εἰς τοὺς ἔχοντας ἀνάγκην αὐτῶν.

Ἐπειδὴ δ' ἐξηκολούθει τακτικῶς ἐργασίαν διὰ τὴν ἀποπεράτωσιν καὶ συντήρησιν τῆς Ἱ. Μονῆς, εὐρίσκετο πάντοτε εἰς ἔνδειαν, ἀλλὰ καὶ πλήρης πίστεως εἰς τὴν πρὸς Θεὸν πεποίθησιν.

Ὅταν ἐξεκενούτο τὸ χρηματοφυλάκιόν του, προσήρχετο ἔμπροσθεν τῆς Εἰκόνης τοῦ Χριστοῦ ἢ τῆς Παναγίας καὶ ὑπεδείκνυεν αὐτό, ἀστείως, λέγων: «*Ἰδοὺ Χριστέ μου (ἢ Παναγία μου) ἐξέλιπον τὰ χρήματα· σὺ οἶδας*». Καὶ μετ' οὐ πολὺ, ἦτο ἀδύνατον νὰ μὴ ἤρχοντο ἐξ ἀπροόπτου ὡς ἐκ θαύματος εἰς χεῖρας του χρήματα.

Τοιαύτην αὐταπάρνησιν καὶ ἀμέριμον ζῶην εἶχεν ἐφαρμόσει εἰς ἑαυτόν, ὥστε σπανίως ἐζήτηε τι, ἐξ ὧν εἶχε χρεῖαν...

(*) Ἀπὸ τὴν πρώτη Βιογραφία Μητροπολίτου Πενταπόλεως ἐν μακαρίᾳ τῇ λήξει Σεβασμιωτάτου Νεκταρίου, συντεθεῖσα παρὰ τοῦ ἐλαχίστου Μοναχοῦ Ἀβιμέλεχ τοῦ Κρητὸς τοῦ καὶ ἐκδότου, ἐν Βόλῳ 1921, ὅπως ἀνατυπῶνεται στὸ ἔργο *Οἱ πρῶτες Βιογραφίες τοῦ Ἁγίου Νεκταρίου, ἐπιμέλεια: Μιχαὴλ Χατζηγεωργίου, Ἱστορικὰ Τετράδια 5, 1998, σελ. 24-26.*

Μουσικὴ Ἔκδοσις:
Μοναχοῦ Δοσιθέου τοῦ Κατουνακιώτου
«Παραλειπόμενα τοῦ Τριωδίου»

Ὁ Μουσικὸς αὐτὸς Τόμος τοῦ ἀειμνήστου Μουσικο-διδασκάλου Γέροντος Δοσιθέου Κατουνακιώτου (†1991) περιλαμβάνει Ἰδιόμελα, Θεοδοκίαι, Μαρτυρικά καὶ Προσόμοια ἀγνώστου μέλους (ἀπὸ Κυριακῆς Ἀπόκριου ἑσπέρας μέχρι καὶ τοῦ Ὁρθρου τῆς Παρασκευῆς πρὸ τῶν Βαΐων), τὰ ὅποια δὲν περιέχονται στὸν Τόμο τοῦ Τριωδίου τῆς Μουσικῆς Κυψέλης Πέτρου Πελοποννησίου-Στεφάνου Λαμπαδαρίου.

Ἐν παραρτήματι, περιέχονται ἐπίσης στὰ «Παραλειπόμενα τοῦ Τριωδίου» οἱ Τριαδικοὶ ὕμνοι καὶ τὰ Φωταγωγικά τῶν ὀκτῶ ἡχων.

Τὸ ἀναγκαῖο τοῦτο μουσικὸ βοήθημα κατακλείει μὲ ἓνα συντετημημένο «Τῆ ὑπερμάχῳ...» τῶν Χαιρετισμῶν καὶ ἓνα στιχηραρικό «Τὸν ἥλιον κρύψαντα», τοῦ Ἐπιταφίου.

Ὡς γνωστόν, ὁ Γέρον Δοσιθέος ἦταν βαθὺς γνώστης καὶ ἄριστος ἐκτελεστής τῆς Ἐκκλησιαστικῆς μας Μουσικῆς, κάτοχος δὲ τοῦ σπανίου χαρίσματος τῆς ἀκραιφνοῦς καὶ γνησίας Βυζαντινῆς Μελοποιΐας. Γιὰ τὸν λόγο αὐτό, τὰ ἔργα του εἶναι ἐκλεκτὰ καὶ πολύτιμα βοηθήματα γιὰ τοὺς ἐνασχολουμένους μὲ τὴν Ψαλτικὴ μας Παράδοσι καὶ τοὺς διακονοῦντας τὴν ἱερὰν Τέχνην τοῦ Δαμασκηνοῦ.

• Σελίδες: 336 • Σχήμα: 14×20,5 ἐκ. • Τιμᾶται: 10 €

DVD Ἀριθ. 16:

**Α' Ὀδοιπορικὸ Ἐλπίδος καὶ Ἱεραποστολῆς
Β' Οἱ Εὐλογίες τοῦ Ἁγίου Γλυκερίου**

Α' Ὀδοιπορικὸ Ἐλπίδος καὶ Ἱεραποστολῆς: Ἁγία Θεοφάνια στὸν Ὁρωπὸ - Κέννα Ἀφρικῆς - Κυριακὴ τῆς Ὁρθοδοξίας - Ρουμανία - Βουλγαρία - Γεωργία - Καλιφόρνια Η.Π.Α. - Ἰταλία - Πανήγυρις Ἱερᾶς Μονῆς Ἁγίων Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης - «Εὐχαριστήρια 1999» (Διάρκεια: 43' 45").

Β' Οἱ Εὐλογίες τοῦ Ἁγίου Γλυκερίου: Εἴκοσι ἔτη ἑλληνορουμανικῆς φιλίας 1979-1999 (Διάρκεια: 22' 12").

• Τὸ ἁῆ, ἐκτὸς ἀπὸ τὶς δύο ταινίες-ντοκυμαντέρ, περιλαμβάνει καὶ πλούσιο φωτογραφικὸ ὑλικὸ (1500 φωτογραφίες!).

• Τιμᾶται: 15 €

⊗ **Γιὰ παραγγελίες ἀπευθύνεσθε:**

Ἱερὰ Μονὴ Ἁγίου Κυπριανοῦ, Τ.Θ. 46006 – ΑΝΩ ΛΙΟΣΙΑ 13310
Τηλ.: 210 2411380, 210 2411316, Fax: 210 2411080,
E-mail: Kyprianos@synodinresistance.org

